

XXVII.

Betænkning

over

Udkast til Lov om Begunstigelser for Omsætningslagere.

(Udgifen af Landstingets Udvalg den 16de Januar 1866.)

Barehuse af Bestaffenhed som de, hvis Opretelse Regjeringen ved det forelagte Lovudkast søger at fremkalde, have alt i lang Tid været kjendte i Udlandet, og ligesom de der have virket gavnligt for den almindelige Omsætning, saaledes tør det vistnok forventes, at det Samme vil blive Tilfældet her i Landet.

Det er fornemmelig tvende Fordele, som denne Institution yder Handel og Vandel.

Ligesom Varer, der føres over Sæen, gaae fra Haand til Haand blot derved, at det af Skipperen for Varernes Modtagelse i hans Skib udstedte Bevis (Connossementet) overdrages, saaledes ville ogsaa Varer, der ere oplagte i et af Lovudkastets Pakhuse, kunne gøres til Gjenstand for Salg og endog gaae igjennem en Række af Hænder, uden at Salget besværliggøres ved en tilsvarende Række af Overleveringer, der altid medføre Uleilighed og Omkostninger og som oftest ere aldeles hensigtsløse for Varernes endelige Bestemmelse. I det Oplagsbevist træder i Varernes Sted, kunne disse saaledes gaae fra Haand til Haand med samme Letthed som dette, medens samtidigt Oprettelsen af saadanne Pakhuse, bestemte til at modtage Varer for Alle og Enhver, tillader Kjøbmanden at afskaffe eller i alt Fald indskrænke eget Pakhuushold og at anvende de Midler, som et saadant udkræver, til sit Næringsbrugs Udvidelse.

Men Varernes Oplæggelse i saadanne Barehuse giver derhos Kjøbmanden Afgang til at

forstærke sig en lettere og billigere Credit, end han paa anden Maade vilde være istand til. Forbyde Handelsforholdene ham i Diebliffet at afhænde de oplagte Varer uden Tab, optager han Kaan paa Oplagsbevist og erholder saaledes Midler til sin Bedrifts Fortsættelse. Overdragelsen af Bevistet giver den, der forstrækker Kaanet, haandfaaet Pant i de oplagte Varer og dermed Sikkerhed for Kaanet, og denne Pantsettelse hindrer derhos ikke Oplæggeren i samtidigt at søge en Kjøber og saaledes at benytte de værlende Handelsvilkår.

Det er saaledes i Dobbelt Retning at Institutionen virker, og det synes derfor naturligt og hensigtsmæssigt som Følge deraf at lade Bestyrelsen for Oplaget udstede tvende Documenter, hvoraf det ene kan benyttes ved Pantsetting af Varerne, medens det andet tjener som Salgsdocument. Af Lovudkastets Motiver vil det sees, at dette er Tilfældet i de Lande, hvor Institutionen er kommen til fuld Kraft og Udvikling, fornemmelig i England og Frankrig, og at Ministeriet ved Forsøget paa at omplante den i dansk Jordbund havde tænkt paa at følge disse Landes Exempel og havde affattet det oprindelige Lovforslag i Overensstemmelse hermed. Det sees imidlertid i lige Maade, at saavel Grossererforetets Comité som Kjøbenhavns Sø- og Handelsret, der have havt Leilighed til at udtale sig over Lovforslaget, have fundet Betænkelighed herved og foreslået, at Udstedelsen af de dobbelte Beviser vilde lade den fremmede Institution fremtræde